

**KULCSFONTOSSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK A 2026. ÉVI NEMZETKÖZI
MEMORIAL DAY EGYBESZERKESZTÉSI KONFERENCIÁHOZ**

Azáltal léphetünk be egy új újjáéledésbe,
amely véget fog vetni ennek a kornak,
hogymeg eljutunk az isteni kijelentés legmagasabb csúcsára,
egy Isten-ember életét éljük,
és részt veszünk Krisztus mennyei, pásztoroló szolgálatában,
amellyel az Ő nyáját Isten szerint pásztorolja.

Az isteni kijelentés legmagasabb csúcsa, amelyet Isten nekünk adott,
Isten örökkévaló ökonómiájának kijelentése –
Istennek az emberré válása és az embernek Istenné válása.

Együtt kell működnünk Krisztus mennyei szolgálatával,
hogymeg Isten gyülekezetét mint az Ő nyáját pásztoroljuk
Krisztus Teste felépítéséért és egy új újjáéledésért.

Ahhoz, hogy Isten szerint pásztoroljunk,
eggyé kell válnunk Istennel, alkatilag fel kell épülnünk Istennel,
élnünk kell Istent, ki kell fejeznünk Istent,
képviselnünk kell Istent, és szolgálnunk kell Istennel.

Az üzenetek vázlatai
a Nemzetközi Memorial Day Egybeszerkesztési Konferenciához
2026. május 22-25.

ÁLTALÁNOS TÉMA:
A NAGY SZÜKSÉG EGY ÚJ ÚJJÁÉLEDÉSRE

Első üzenet

Együtműködni az Úrral egy új újjáéledés elhozataláért, amely véget fog vetni ennek a kornak

Igeolvasmány: Hab 3,2; Csel 26,19. 22; Mt 14,19. 22-23; Fil 1,19-22. 25; Jn 21,15-17

- I. Isten választottai között mindig is volt egy aspiráció arra, hogy újjáéledjenek – Hab 3,2; Hós 6,2; Róm 8,20-22; Zsolt 119,25. 50. 107. 154; Jn 6,57. 63; 2Kor 3,3. 6.
- II. Beléphetünk egy új újjáéledésbe azáltal, hogy eljutunk a legmagasabb csúcsára az isteni kijelentésnek, amit Isten nekünk adott – ami Isten örökkévaló ökonómiájának a kijelentése (1Tim 1,3-4; 1Kor 9,17; Csel 26,19. 22); ez a nagy válasz a nagy kérdésre, amely Isten célját illeti az ember megteremtésében és az Ő választott népével való foglalkozásában (1Móz 1,26; Jób 10,13; vö. Ef 3,9):
  - A. Az Isten szívében elrejtett misztérium Istennek az örökkévaló ökonómiája (1,10; 3,9; 1Tim 1,4), amely Isten örökkévaló szándéka az Ő szíve vágyával, hogy kitöltse Magát az Ő Isteni Háromságában az Atyaként a Fiúban a Szellem által az Ő választott népébe, és így az életük és természetük legyen, hogy ugyanolyanok legyenek, mint amilyen Ő, a másolataként (Róm 8,29; 1Jn 3,2), és így egy organizmussá, Krisztus Testévé mint az új emberré (Ef 2,15-16), váljanak Isten teljességéért, Isten kifejeződéséért (1,22-23; 3,19), amely az Új Jeruzsálemben fog kiteljesedni (Jel 21,2 – 22,5).
  - B. Istennek az emberré válása, hogy az ember Istenné válhasson életben és természetben, de az Istenségben nem, Krisztus Teste létrehozásáért és felépítéséért az Új Jeruzsálem kiteljesítéséhez, nem más, mint az egész Biblia esszenciája, a Biblia „dobozában” lévő „gyémánt”, Isten örökkévaló ökonómiája – 1Móz 1,26; Jn 12,24; Róm 8,29:
    1. Isten testet öltés révén az ember emberségében való részesedés által emberré vált; az ember átformálódás révén Isten istenségében való részesedés által Istenné válik életben és természetben, de az Istenségben nem – Jn 1,14; 2Kor 3,18; Kol 3,4; 2Pt 1,4; Fil 2,5; Róm 8,29; Héb 2,10; Ef 1,5; Róm 8,19; 1Jn 3,2; Jn 1,12-13.
    2. Ez az isteni-emberi szerelmi történet az egész Bibliának a témája, Isten ökonómiájának a tartalma, és az egész világegyetem titka – Én 1,1; 6,13; vö. Hab 1,1; 2,4; Róm 1,17:
      - a. Krisztus isteni és emberi, és az Ő átformálódott szeretője emberi és isteni; ugyanolyanok életben és természetben – tökéletesen illenek egymáshoz.
      - b. A Férjje kiteljesedett Háromegy Isten és a menyasszonnyá átformálódott háromrészes ember egyetlen párt, egy testületi, nagy Isten-embert alkot – Jel 21,2. 9; 22,17a.
  - C. Istennek és az Úr helyreállító munkájának központi kijelentése: Istennek a hústestté válása (Jn 1,1. 14), a hústestnek a megelevenítő Szellemmé válása (1Kor 15,45b) és a megelevenítő Szellemnek a hétszeresen felerősödött Szellemmé válása (Jel 1,4; 3,1; 4,5; 5,6) a gyülekezet felépítéséhez (Mt 16,18), amely Krisztus Testévé válik (Ef 4,15-16), és amely kiteljesíti az Új Jeruzsálemet (Jel 21,2. 9; 22,17a; vö. 1Móz 2,22; Jn 19,34).
  - D. Isten és ember egy entitássá fog válni, és ez az egy entitás nem más, mint az istenségnek az emberséggel való elegyedése, amely az Új Jeruzsálemben fog kiteljesedni az egész Biblia konklúziójaként – Jel 21,3. 22. 2. 9; vö. 3Móz 2,4-5; Zsolt 92,10.
  - E. „Remélem, hogy a szentek az összes gyülekezetben szerte a földön, különösen a munkatársak és elöljárók, meg fogják látni ezt a kijelentést, majd pedig felkelnek imádkozni, hogy Isten adjon nekünk egy új újjáéledést – egy olyan újjáéledést, amilyenről a történelemben még soha nem számoltak be” – *Life-study of 1 and 2 Chronicles*, 15. oldal.

III. Ha gyakoroljuk, hogy egy Isten-ember életét éljük, ami Krisztus Testének a valósága, akkor spontán fel fog épülni egy testületi modell, egy modelléltvitel Isten ökonómiájában; ez a modell lesz a legnagyobb újjáéledés a gyülekezet történelmében az Úr visszahozásához – Zsolt 48,2 és 1. lábjegyzet; Jel 3,12. 21:

- A. Istennek szüksége van arra, hogy egy testületi nép támasztasson az Ő kegyelme által az isteni kijelentés csúcspontja révén arra, hogy e kijelentés szerinti életet éljenek; egy újjáéledés az általunk meglátott látás gyakorlatát, gyakorlati mivoltát, jelenti.
- B. Krisztus követői (Mt 5,1; 28,19) tanítványokká váltak Krisztusnak a földön folytatott emberi életvitele mint egy Isten-ember modellje révén – Ő Istent élte Önmaga megtagadása által az emberségben (Jn 5,19. 30), ami forradalmasította az ő emberről alkotott felfogásukat (Fil 3,10; 1,21a).
- C. Az életünknek Krisztus, az első Isten-ember, élete modellje másolatának, reprodukciójának, kéne lennie – 1Pt 2,21; Mt 11,28-29; Ef 4,20-21; Jn 17,4; 5,17; Fil 1,19-22. 25.
- D. Az élet és valóság Szelleme, aki beleheltetett a tanítványokba, bevezeti majd a tanítványokat mindannak a valóságába, amit az Úrról megfigyeltek, amikor három és fél éven át Vele voltak – Jn 16,13; 20,22:
  - 1. Az első Isten-ember szolgálata kezdetén Ő bemelegített, hogy minden igazságosságot betöltsön, elismerve, hogy az Ő hústeste (az Ő embersége – 1,14; Róm 1,3; 8,3) szerint a halálon és az eltemetésén kívül semmi másra nem volt jó (Mt 3,15-17).
  - 2. Képezte a tanítványait, hogy tanuljanak Őtőle (11,29), annak a csodának a során, hogy ötezer embert megetetett öt kenyérral és két hallal; az, hogy szeméit az égre emelte az öt kenyér és a két hal megáldásához (14,19), azt mutatja, hogy felismerte, az áldás forrása nem Ő, a Küldött, volt, hanem az Atya, a Küldő (Jn 10,30; 5,19. 30; 7,6. 8. 18).
  - 3. Az Úr nem maradt meg a csoda végeredményében a sokasággal, hanem elment tőlük, hogy bizalmasan az Atyával legyen a hegyen imádságban – Mt 14,22-23; Lk 6,12.
  - 4. Az Úr Istennel kapcsolatba lépő életet élt (Márk 1,35; Lk 5,16; 6,12; 9,28; Héb 7,25), szüntelen Isten jelenlétében élve (Csel 10,38c; Jn 8,29; 16,32), valamint emberekkel kapcsolatba lépő életet, Istent szolgálva beléjük, hogy bevigye őket Isten újtestamentumi ökonómiájának jubileumába (Lk 4,18-19; Héb 8,2; vö. 1Móz 14,18; Csel 6,4).
  - 5. Ő olyan ember volt, akiben a Sátánnak, a világ fejedelmének semmije se volt (nem volt tere, esélye, reménye, lehetősége semmiben sem) – Jn 14,30b. vö. 20. vers; 2Kor 12,2a; Kol 1,27; 2Tim 4,22; Jn 3,6b; 4,23-24; 1Jn 5,4. 18.
- E. Az egyedüli út ahhoz, hogy egy Isten-ember életét éljük az Úr modellje szerint: az, hogy az egész lényünket az elegyedett szellemre irányítjuk – az elegyedett szellem szerint járunk, élünk, és aszerint van a lényünk – Róm 8,2. 4. 10. 6. 11. 16; 1Kor 6,17; Róm 10,12; Gal 5,25; Ef 6,17-18; 1Thessz 5,16-20; 1Tim 4,6-7; 2Tim 1,6-7.
- F. „Mind ki kéne jelentenünk, hogy egy Isten-ember életét akarjuk élni. Végül az Isten-emberek a győzők, a győztesek, a Jeruzsálemen belüli Sion, lesznek. Ez el fog hozni egy új újjáéledést, amit még soha nem láttak a történelem során, és ez véget fog vetni ennek a kornak” – *Life-study of 1 and 2 Chronicles*, 28. oldal.

IV. Beléphetünk egy új újjáéledésbe azáltal, hogy részt veszünk Krisztus mennyei szolgálatában az Ő bárányai etetéséhez és az Ő juhain pásztorolásához, hogy gondoskodjunk Isten nyájáról, ami nem más, mint a gyülekezet, amely Krisztus Testét eredményezi; ez nem más, mint az apostoli szolgálat egybeolvasztása Krisztus mennyei szolgálatával – Jn 21,15-17; 1Pt 2,25; 5,1-4; Héb 13,20-21; Jel 1,12-13:

- A. Pásztorolnunk kell az embereket az Úr Jézusnak a szolgálatában megjelenő mintája szerint Isten örökkévaló ökonómiája véghezviteléért – Mt 9,36; Jn 10,11; Héb 13,20; 1Pt 5,4:

1. Isten egész újtestamentumi ökonómiájának tartalma az Ő teljes megmentésében nem más, mint Krisztus mint az ember Fia – aki gondoz minket azáltal, hogy megvált minket a bűntől, elvégezve az Ő törvényes megváltását a halála révén (1Tim 1,15; Ef 1,7) –, és Krisztus mint Isten Fia – aki táplál minket, hogy átadja belénk az isteni életet bőségesen, végrehajtva az Ő organikus megmentését a feltámadásában (Jn 10,10; 1Kor 15,45b; Ef 5,29).
  2. Az, hogy nincs meg bennünk az Atya szerető és megbocsátó szíve és a Megmentő pásztoroló és kereső szelleme, a terméketlenségünk oka – Lk 15,1-24.
  3. Gondoznunk kell az embereket (boldoggá kell tennünk őket, és kellemes és kényelmes érzést kell keltenünk bennük) Jézus emberségében (Mt 9,10; Lk 7,34); táplálnunk kell az embereket (etetnünk kell őket a három szakaszból álló szolgálatában lévő mindent tartalmazó Krisztussal) Krisztus istenségében (Mt 24,45-47).
  4. Krisztusnak át kellett mennie Samárián, szándékosan kitérőt téve Sikárba, hogy elnyerjen egyetlen erkölcstelen asszonyt azáltal gondolva őt, hogy megkérte, adjon Neki valamit inni, azért, hogy táplálja őt az áramló Háromegegy Istennel mint az élet vizének folyójával – Jn 4,3-14; Jel 22,1.
  5. A bűn nélküli Személyként Ő nem kárhoztatta a házasságtörő asszonyt, hanem gondozta őt az ő bűnei törvényes megbocsátásáért és az ő bűneitől való organikus megszabadításáért (Jn 8,1-11. 32. 36); az is jelentőségteljes, hogy az első Személy, aki megmentést nyert Krisztus által az Ő megfeszítése révén, egy halálraítélt rabló volt (Lk 23,42-43).
  6. Az Úr elment Jerikóba csak azért, hogy meglátogasson és elnyerjen egyetlen személyt, egy fővámszedőt, és az Ő prédikálása pásztorolást jelentett (19,1-10); a szülőket is gondozta azáltal, hogy kezeit a gyermekeikre tette (Mt 19,13-15).
- B. Pásztorolnunk kell az embereket Pál apostol mintája szerint, aki a szenteket dajkáló anyaként és buzdító atyaként pásztorolta, hogy gondoskodjon Isten nyájáról – 1Thessz 2,7-8. 11-12; 1Tim 1,16; Csel 20,28:
1. Pál úgy pásztorolta a szenteket Efézusban, hogy „nyilvánosan és házanként” tanította őket (20. vers), valamint úgy, hogy könnyekkel intette a szentek mindegyikét három éven át (31. 19. vers), hirdetve nekik Isten teljes szándékát (27. vers).
  2. Pálban volt egy bensőséges törődés a hívőkért (2Kor 7,2-7; Filem 7. 12), és leereszkedett a gyengék szintjére, hogy elnyerhesse őket (2Kor 11,28-29; 1Kor 9,22; vö. Mt 12,20).
  3. Ő kész volt mindenét feláldozni, utalva ezzel a vagyonára, és feláldozni azt, aki volt, utalva ezzel a lényére, a szentekért (2Kor 12,15); ő egy itáláldozat volt, egy volt Krisztussal mint a bortermelővel, feláldozva magát mások Krisztus-élvezetéért (Fil 2,17; Bír 9,13; Ef 3,2).
  4. Pál a Szellem által járt, hogy tisztelje Istent azért, hogy szolgálhasson a Szellemmel az ember tiszteletére – 2Kor 3,3. 6. 8; Gal 5,16. 25; Bír 9,9.
  5. Pál a tanításában jelezte, hogy a gyülekezet egy otthon emberek felnevelésére, egy kórház a meggyógyításukra és helyreállításukra, és egy iskola a tanításukra és építésükre – Ef 2,19; 1Thessz 5,14; 1Kor 14,31.
  6. Ő felfedte, hogy a szeretet a legkiválóbb út ahhoz, hogy bármik legyünk és bármit tegyünk Krisztus Teste felépítéséért – 8,1; 12,31; 13,4-8a; Ef 1,4; 3,17; 4,2. 15-16; 5,2; 6,24; Jel 2,4-5; Kol 1,18b; 1Thessz 1,3.
- C. „Remélem, egy valódi újjáéledés lesz közöttünk a pásztorolás e terhének befogadása által. Ha az összes gyülekezet befogadja ezt a tanítást, és így részt vesz Krisztus csodálatos pásztoroló munkájában, lesz egy nagy újjáéledés a helyreállító munkában” – *The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997*, 5. kötet, “The Vital Groups,” 92. oldal.

Második üzenet

Eljutni az isteni kijelentés legmagasabb csúcsára

Igeolvasmány: 1Tim 1,4; Ef 1,10; 3,9; Róm 1,3-4

I. Az isteni kijelentés legmagasabb csúcsa, amelyet Isten nekünk adott, Isten örökkévaló ökonómiájának kijelentése – Isten emberré válása, hogy az ember Istenné válhasson életben és természetben, de nem az Istenségben:

- A. Az egész Biblia – ami Isten örökkévaló ökonómiájának magyarázata – a Háromegegy Isten önéletrajza, ami az örökkévalóság két szakaszában és az idő hídján látható:
1. A Háromegegy Isten az örökkévalóságból az időbe, az Ő istenségével eljött, hogy belépjen az emberségbe, és így a testet öltött Istenné váljon az Ő közvetlen haladásához az emberben, ami a négy Evangéliumban látható, az Ő törvényes megváltása elvégzéséért – Jn 1,14. 29.
  2. Feltámadásban Ő az összetett Istenné, a „folyamatokon átment” Istenné, a mindent tartalmazó megelevenítő Szellemmé, vált, aki a Cselekedetek könyvében és a Levelekben látható, az Ő organikus megmentésének véghezviteléhez – Jn 1,32. 42; 1Kor 15,45b; Fil 1,19.
  3. Az örökkévaló jövőben Ő lesz a testületi Isten, az Új Jeruzsálem, ami a Jelenések 21-ben és 22-ben látható.
  4. A folyamatokon átment és kiteljesedett Háromegegy Istennek az újjászült, átformált és megdicsőített hívőkkel való egyetemes, isteni-emberi inkorporációja jelenti Isten örökkévaló ökonómiájának a célját – Jn 1,51; Jel 21,3. 22.
  5. Istennek és az Úr helyreállító munkájának központi kijelentése: Istennek a hústestté válása, a hústestnek a megelevenítő Szellemmé válása és a megelevenítő Szellemnek a hétszeresen felerősödött Szellemmé válása a gyülekezet felépítéséhez, amely Krisztus Testévé válik, és amely kiteljesíti az Új Jeruzsálemet.
- B. Istennek az emberré válása, hogy az ember Istenné válhasson életben és természetben, de az Istenségben nem, jelenti az egész Biblia esszenciáját, a Biblia „dobozában” lévő „gyémántot”, Isten örökkévaló ökonómiáját – 1Móz 1,26; Jn 12,24; Róm 8,29:
1. Isten testet öltés révén emberré vált azáltal, hogy részesedett az ember emberségében; az ember átformálódás révén Istenné válik azáltal, hogy részesedik Isten istenségében:
    - a. Részesedik Isten életében – Jn 3,15; Kol 3,4.
    - b. Részesedik Isten természetében – Ef 1,4; 2Pt 1,4.
    - c. Részesedik Isten értelmében – Ef 4,23; Fil 2,5.
    - d. Részesedik Isten lényében – 2Kor 3,18b; Ef 3,8.
    - e. Részesedik Isten képében – 2Kor 3,18a; Róm 8,29.
    - f. Részesedik Isten dicsőségében – 30. vers; Héb 2,10.
    - g. Részesedik Isten fiúságában – Ef 1,5; Róm 8,23.
    - h. Részesedik Isten megnyilvánulásában – 19. vers.
    - i. Hogy Isten hasonlatosságát hordozza – 1Jn 3,2.
    - j. Hogy az isteni nem – Isten faja – legyen – Jn 1,12; Róm 8,14. 16.
  2. Ez az isteni-emberi szerelmi történet az egész Bibliának a témája, Isten ökonómiájának a tartalma és az egész világegyetemnek a titka – Én 1,1; 6,13.

II. Az isteni kijelentés csúcspontja – a „gyémánt” a Biblia „dobozában” – az a kijelentés, hogy Krisztusban Isten emberré vált azért, hogy az ember Istenné válhasson életben és természetben, de nem az Istenségben – 2Sám 7,12-14a; Róm 1,3-4; Ef 3,17.

- A. „Istennek az emberré válása és az embernek Istenné válása” nem más, mint Isten ökonómiája – 1Tim 1,4.

- B. Isten örökkévaló ökonómiájának a célja, hogy az embert ugyanolyanná tegye, mint amilyen Ő, életben és természetben, de az Istenségben nem, és hogy Önmagát egyé tegye az emberrel és az embert egyé Ővele, hogy így a kifejeződésében meg-nagyobbodjon és kibővüljön, hogy az összes isteni tulajdonsága emberi erényekben kifejeződhessen – Ef 3,9; 1,10.
  - 1. Isten jókedve, hogy egy legyen az emberrel, és hogy az embert ugyanolyan-ná tegye, mint amilyen Ő, életben és természetben, de az Istenségben nem – 5. 9. vers.
  - 2. Isten emberré vált azért, hogy legyen Önmagának egy tömeges reprodukciója, és ezáltal létrehozzon egy új nemet – az isten-emberi nemet – Jn 1,1. 14; 12,24.
- C. Isten ökonómiája valóra válásához szükségünk van arra, hogy Isten belénk építse Önmagát Krisztusban az életünként, a természetünként és az alkatunkként, és így Istenné tegyen minket életben és természetben, de nem az Istenségben – Ef 3,17; Kol 3,4. 10-11.
- D. Isten testet öltés révén emberré vált; az ember újjászületés, megszentelődés, meg-újulás, átfarmálódás, áthasonulás és megdicsőülés révén Istenné válik – Jn 3,5-6; 1,12-13; Róm 6,19. 22; 12,2; 8,29-30.

III. Krisztus Teste csak azáltal jöhet létre, hogy az ember Istenné válik, hogy így az embert Istenné tegye; ez a pont jelenti az Isten által nekünk adott látás csúcspontját – 3. vers; 1,3-4; 8,14; 12,4-5:

- A. Isten emberré vált, hogy az embert Istenné tegye azért, hogy létrehozhatta Krisztus Testét – a Háromegey Isten organizmusát, amelynek legvégső megnyilvánulása az Új Jeruzsálem – Ef 1,22-23; 4,4-6; Jel 21,2. 9-10.
- B. A Biblia megmutatja nekünk, az ember hogyan válhat Istenné, hogy isten-emberi életvitele legyen, és így Isten organizmusává váljon – Róm 1,3-4; 12,4-5:
  - 1. Ez az organizmus nem más, mint Isten, aki összekapcsolja és összeelegyíti Magát az emberrel, hogy az embert Istenné tegye.
  - 2. Isten emberré válásának és az ember Istenné válásának végeredménye egy organizmus; ez az organizmus Krisztus Teste – Istennek az emberrel való egyesülése és elegyedése – Ef 4,4-6. 12.
- C. Isten elküldte a Fiát, hogy egy ember legyen, és isten-emberi életet éljen az isteni élet által; egy ilyen életvitel végeredménye egy egyetemes ember, aki pont ugyanolyan, amilyen Ő – egy testületi ember, aki isten-emberi életét él az isteni élet által – Róm 8,3; 12,4-5.
- D. Krisztus Teste valósága Istennek az emberrel való egyesülése és elegyedése egy testületi Isten-ember kiéléséhez – Ef 4,4-6. 24.

Harmadik üzenet

Az isten-emberi életvitel egy új újjáéledésért

Igeolvasmány: 3Móz 1,3. 9; 6,8-13; Jn 21,15-17;
1Jn 3,14; 5,1; 2,6; 4,17; Gal 6,2-3; Róm 8,2

- I. Az Isten szíve vágya, hogy „a valóság Jézusban” (Ef 4,21 [angol ford. alapján]), Jézus isten-emberi életvitelének tényleges állapota, ahogy arról a négy Evangélium beszámol, a valóság Szelleme által lemásolódjon Krisztus Testének sok tagjában, és így Krisztus Testének valóságává, Isten ökonómiájának legmagasabb csúcsává, váljon egy új újjáéledésért (20-24. vers):**
- A. A négy Evangélium megmutatja annak az életnek a mintáját, amelyre Isten vágyik, annak az életnek az öntőformáját, amely meg tudja elégíteni Istent, és valóra tudja váltani az Ő célját; Jézus egy olyan életet élt, amelyben mindent Istenben, Istennel és Istenért tett; Isten benne volt az Ő életvitelében, és Ő egy volt Istennel; ezt értjük az alatt, hogy *a valóság Jézusban van*; Krisztust tanulni, amint a valóság Jézusban van, annyit tesz, hogy beleidomulunk Krisztus mintájába, Krisztus képére hasonulunk – Róm 8,28-29; Ef 4,20-21.
  - B. Minket arra tökéletesít az Úr, hogy Isten-emberek legyünk, azaz az isteni életet éljük a természeti életünk megtagadása által Krisztusnak mint az első Isten-embernek a modellje szerint – Mt 11,29a; 17,5b; 1Pt 2,21:
    - 1. A földi élete során Ő felállított egy mintát, amint az a négy Evangéliumban feltárul; azután megfeszítettett és feltámadt, hogy a megelevenítő Szellemmé legyen azért, hogy belénk léphessen, és így az életünk legyen; mi az Ő példája szerint tanulunk Őtőle, nem a természeti életünk által, hanem Ő általa mint az életünk által feltámadásban – 1Kor 15,45b; Kol 3,4.
    - 2. A keresztyén életünk egy élet Krisztusban és a bennünk lévő Krisztus élete is; Krisztusban mint az öntőformában vagyunk, és Ő bennünk van mint az életünk; ilyen módon mi Krisztust tanuljuk, amint a valóság Jézusban van; ez a valóság Krisztus Testének a valósága – 1Kor 1,30; 2Kor 5,17; 12,2a; Kol 1,27; Gal 2,20; Róm 8,10.
  - C. Amint szeretjük az Urat, kapcsolatba lépünk Vele, és imádkozunk Őhöz, automatikusan Őt éljük az Evangéliumokban leírt öntőforma, minta, szerint; ilyen módon ennek az öntőformának a képéhez alakulunk, hasonulunk – ezt jelenti Krisztust tanulni – Mt 11,29; Róm 8,29.
  - D. Amikor az elegyedett szellemben élünk, Krisztust tanuljuk a Jézusban lévő valóság szerint a valóság Szelleme által; Őtőle tanulunk mint a modellünktől azért, hogy az Ő élettrajza a történelmünké váljon; Krisztus Teste mint az új ember életvitelének pontosan ugyanolyannak kéne lennie, mint Jézus az Evangéliumokban feltároló életvitelének – Gal 6,17-18; Róm 1,1. 9; Ef 4,20-24; Fil 2,5; Mt 11,29; 1Pt 2,21.
  - E. Isten célja azzal, hogy az Úr Jézust elküldte, hogy ember legyen, az volt, hogy Ő az isteni élet által isten-emberi életet éljen; amikor esszük Őt, Őmiatta élünk, hogy egy egyetemesen nagy emberré váljunk, aki pontosan ugyanolyan, mint Ő – egy emberré, aki az isten-emberi életet éli az isteni élet által – JerSir 3,22-24. 55-56; Jel 2,4. 7; Jn 6,57. 63; Jer 15,16; Ef 6,17-18; Zsolt 119,15.
- II. Az egyedüli élet, amely kedves Istennek, az az élet, amely annak az életnek a megismétlése, amelyet Krisztus élt a földön; ez egy olyan élet, amely megtapasztalja Krisztust az Ő tapasztalataiban az égőáldozatként – 3Móz 1,9; Jn 8,29; 2Kor 5,9:**
- A. Az égőáldozat Krisztust jelképezi abban, hogy olyan életet élt, amely teljes mértékben Istenért és Isten megalégedéséért volt; az égőáldozat abban is Krisztust jelképezi, hogy Ő az az élet, amely lehetővé teszi Isten népének, hogy ilyen életvitelük legyen – 3Móz 1,3; 4Móz 28,2-3; Jn 5,30; 6,38; 8,29; Héb 10,5-10.

- B. Az „égőáldozat” szóval fordított szó olyan valamit jelent, amely felmegy; ez a felmenetel Krisztusra utal (3Móz 1,3. 10. 14); az egyetlen dolog, amely felmehet a földről Istenhez, az az élet, amelyet Krisztus él, mert Ő az az egyedülálló személy, aki olyan életet élhet, amely teljes mértékben Istenért van (Jn 6,38).
- C. Az égőáldozat „kedves illatú” volt Jehovának (3Móz 1,9 [angol: meglegítítő illat]); a „kedves illatú” kifejezéssel fordított héber szavak szó szerinti jelentése „a megpihenés vagy meglegedés zamata”; egy kedves illat olyan zamat, amely elégedettséget, békességet és nyugalmat hoz; egy ilyen kedves illat Isten számára élvezet.
- D. Krisztus élete a bensőkben nem más, mint az égőáldozat valósága – ez az engedelmesség élete, az alárendeltség élete és az Istentől való, az élet fájának alapelve szerinti, teljes függés élete – Fil 2,8; Jn 5,19. 30; Héb 5,8; 10,7:
1. Az, hogy az ember egyedül és függetlenül cselekszik Isten nélkül és Istenen kívül: bűn; Isten azt akarja, hogy mindenben az Ő utasításai szerint cselekedjünk – Zsolt 40,7-8; 1Jn 3,4.
  2. „Aki nem úgy fogadja Isten királyságát, mint kisgyermek, semmiképpen nem megy be abba” (Lk 18,17 [angol ford. alapján]); Isten azt akarja, hogy mindenkor olyanok legyünk, mint egy kisgyermek, mert azt akarja, hogy mindenkor Őtől függjünk; az önbizalom az Istentől függés ellensége.
- E. Azáltal, hogy a kezeinket a helyénvaló imádság révén Krisztusra mint égőáldozatunkra tesszük, kapcsolódunk Őhöz, és Ő és mi egyé válunk; amint Krisztus bennünk él, Ő megismétli bennünk azt az életet, amelyet a földön élt, az égőáldozat életét – 3Móz 1,4; 1Kor 6,17; Gal 2,20.
- F. Egy ilyen egyesülésben, ilyen azonosulásban, Ő az összes gyengeségünket, hibánkat és fogyatékoságunkat Magára veszi, és az Ő összes erénye a miénk lesz – 2Kor 5,21; Gal 2,20a.
- G. Meg kell engednünk az Úrnak, hogy égessen minket, hogy így egy folytonos égőáldozat lehessünk, és így megégethessünk másokat, valamint hamuvá lehessünk, hogy az Új Jeruzsálemmé váljunk Isten kifejeződéséhez – Zsolt 20,3; 3Móz 1,16; 6,8-13; 1Kor 3,12a; Jel 3,12; 21,2. 10-11. 18-21:
1. A hamvak a megsemmisült Krisztust jelképezik; mivel mi egyek vagyunk Krisztussal, aki hamuvá lett, mi is hamuvá lettünk, vagyis megsemmisültünk, nullává lettünk – Márk 9,12; Ésa 53,3; 1Kor 1,28; 2Kor 12,11.
  2. Minél inkább azonosulunk Krisztussal az Ő halálában, annál inkább fel fogjuk ismerni, hogy egy halom hamuvá lettünk; amikor hamuvá válunk, többé már nem természeti ember vagyunk; hanem egy olyan személy vagyunk, aki megfeszítettett, véget ért, elégett – Gal 2,20a.
- H. A hamvaknak az oltár keleti oldalára, a napkelte felőli oldalára, helyezése egy utalást jelent a feltámadásra – 3Móz 1,16; Jn 11,25; Fil 3,10-11; 2Kor 1,9:
1. Krisztusnál mint az égőáldozatnál a hamvak nem a vég – hanem a kezdet; a hamvak azt jelentik, hogy Krisztust megölték, de a kelet a feltámadást jelképezi – Márk 9,31.
  2. Minél inkább hamuvá leszünk Krisztusban, annál inkább keletre kerülünk, keleten pedig bizonyosságunk lesz afelől, hogy a nap fel fog kelni, és hogy meg fogjuk tapasztalni a feltámadás napkeltéjét – Fil 3,10-11.
- I. Végül a hamvak az Új Jeruzsálemmé fognak válni – Jel 3,12; 21,2. 10-11:
1. Krisztus halála véget vet nekünk, elhamvaszt minket, a feltámadásban pedig a hamvak drága építőanyagokká válnak Isten épülete számára – 1Kor 3,9b. 12a.
  2. Amikor hamvakká válunk, bekerülünk a Háromegy Isten átfőmáló munkájába, hogy drága építőanyagokká váljunk az Új Jeruzsálem épületéhez – Róm 12,1-2; 2Kor 3,18; Jel 21,18-21.

III. Isten újtestamentumi ökonómiája szolgálatának véghezvitelében az Úr Jézus, mint az égőáldozat valósága, semmit se tett Önmagától (Jn 5,19), nem a saját munkáját végezte (4,34; 17,4), nem a saját beszédét szölte (14,10. 24), semmit se tett a saját akaratából (5,30),

és nem a saját dicsőségét kereste (7,18); soha nem volt csalódott, mert csak Istennel elégedett meg (Ésa 42,4; 50,4-5; 53,2a; vö. Jn 4,13-14; 6,15; Márk 9,7-8):

- A. Az Úr élete az Ő munkája, a haladása és a szolgálata volt; az Ő munkája az Ő életvitele volt, és az Ő haladása az Ő léte volt; Őnála nem volt különbség az élete, a munkája, a haladása és a szolgálata között; az Úr Jézus élte az Ő szolgálatát – vö. Lk 22,26-27; Jn 10,10b; 1Kor 15,45b; 1Jn 5,16a; 2Kor 3,6; Fil 1,25.
- B. Az Úr Jézus az imádság embere volt, gyakran elment a hegyre vagy visszahúzódott egy magányos helyre, hogy imádkozzon – Mt 14,23; Márk 1,35; Lk 5,16; 6,12; 9,28.
- C. Az ötezer megetetésének csodája után kényszerítette a tanítványait, hogy hagyják Őt ott azért, hogy több ideje lehessen arra, hogy bizalmasan az Atyához imádkozzon – Mt 14,22-23:
  - 1. Ember pozíciójában állván (4,4) a mennyei Királynak, mint az Atya szeretett Fiának (3,17), szüksége volt arra, hogy bizalmasan imádkozzon az Atyjához, aki a mennyekben volt, hogy egy lehessen az Atyával, és az Atya Vele lehessen mindenben, amit csak Ő a földön tett a mennyek királyságának felállításáért.
  - 2. Ő ezt nem az elhagyott helyen tette, hanem a hegyen, otthagya az összes embert, még a tanítványait is, hogy egyedül lehessen, és így kapcsolatba lépjen az Atyával.
- D. Mivel az imádság embere volt, aki egy volt Istennel, Ő soha nem volt egyedül, mert az Atya Vele volt; minden pillanatban látta az Atyja arcát – Jn 5,19; 16,32; Zsolt 16,7-8; vö. 27,8.

IV. Amikor a szeretetben maradunk, amely Isten Maga, a szeretet „tökéletessé lesz velünk, hogy bizodaljunk lehessen az ítélet napján, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban” (1Jn 4,17 [angol ford. alapján]); Krisztus mint az égőáldozat valósága Istennek mint szeretetnek életét élte ebben a világban, most pedig Ő a mi életünk, hogy a szeretet ugyanolyan életét élhessük ebben a világban, és ugyanolyanok lehessünk, mint Ő (3,14; 5,1; 2,6):

- A. Az élet Szellemének törvénye a szellemünkben Krisztus törvénye mint a szeretet törvénye (Róm 8,2; Gal 6,2); a szeretet törvényét az élet Szelleme törvényének kell megalapoznia, hogy képesek lehessünk egymás terheinek hordozására; de ha büszkeséggel vagyunk megtelve, nem fogjuk tudni mások terheit hordozni, mert megcsaljuk magunkat, azt gondolva, hogy valamik vagyunk, amikor semmik vagyunk (3. vers).
- B. Amikor a szeretet törvénye működésbe lép bennünk, automatikusan és spontán pásztorok leszünk, akik rendelkeznek az Atya Istenünk szerető és megbocsátó szívével és a Megmentő Krisztusunk pásztoroló és kereső szellemével – Jn 21,15-17; Lk 15,3-7.
- C. Amikor a szeretet törvénye működésbe lép bennünk, akkor a fáradozásunk az Úrban a szeretet fáradozása (1Kor 15,58; 1Thessz 1,3), amelynek során gondot viselünk az erőtlenekről (Csel 20,35), és gyámolítjuk az erőtlenekeket (1Thessz 5,14); az erőtlenek azokra vonatkozik, akik a szellemünkben vagy a lelkükben vagy a testükben erőtlenek, vagy pedig hitben erőtlenek (Róm 14,1; 15,1).
- D. Az Ő feltámadása után az Úr pásztorolta Pétert, és megbízta őt az Ő bárányainak legeltetésével és az Ő juhainak pásztorolásával; ez nem más, mint az apostoli szolgálat egybeolvasztása Krisztus mennyei szolgálatával az Isten nyájáról, a gyülekezetéről, való gondoskodás végett, ami Krisztus Testének felépítését eredményezi az Új Jeruzsálem kiteljesítéséhez Isten örökkévaló ökonómiájának elvégzéséért – Jn 21,15-17.

Negyedik üzenet

Egy Isten-ember életét élni az Isten királyságában mint az isteni faj tartományában való életvitel által

Igeolvasmány: Márk 1,15; Jn 3,3. 5-6; 1,12-13; 2Pt 1,4; 1Jn 3,1

- I. Mivel Istentől születtünk, Isten faja vagyunk; vagyis Isten vagyunk életben és természetben, de nem az Istenségben – Jn 3,3. 5-8.**
- II. Az Isten-embereknek megvan az isteni joga arra, hogy részt vegyenek Isten fájában – 3. 5-6. vers; 18,36.**
- III. Hívókként Krisztusban egy Isten-ember életét éljük – Márk 1,15; Jn 14,17b. 20; Róm 8,9a. 10; Gal 5,25:**
  - A. Krisztusban Isten alkatilag beépült az emberbe, az ember alkatilag beépült Istenbe, valamint Isten és az ember összeelegyedett egyetlen entitássá, amelyet az Isten-embernek hívnak – Mt 1,21. 23; Lk 1,35; Titus 2,13; 1Tim 2,5.
  - B. Az Isten-emberek, Isten fiai: Krisztusnak, az első Isten-embernek, a másolata és folytatása – Jn 12,24; Héb 2,10; Róm 8,29.
  - C. Egy Isten-ember olyan személy, aki Istentől született, és részese Isten életének és természetének, eggyé válva Istennel az Ő életében és természetében, és ezáltal kifejezve Őt – Jn 1,12-13; 3,15; 2Pt 1,4; 1Kor 6,17.
  - D. Egy Isten-ember alkatilag Istennel épült fel – Isten az ő élete, természete és mindene; egy Isten-ember ember és mégis Isten, és Isten és mégis ember – Ef 3,16-17.
  - E. Krisztus emberi életvitele azt jelentette, hogy az ember Istent élte, hogy kifejezze Isten tulajdonságait az emberi erényekben, amelyek megteltek, elegyedtek és átítatódtak az isteni tulajdonságokkal – Lk 1,26-35; 7,11-17; 10,25-37; 19,1-10.
  - F. Az első Isten-ember reprodukciójaként és másolataként ugyanolyan fajta életet kéne élnünk, mint amelyet Ő élt:
    1. Az Úr isten-emberi életvitele felállított egy modellt a mi isten-emberi életvitelünkhöz – megfeszítve, hogy Istent éljük azért, hogy Isten kifejeződhessen az emberségben – Gal 2,20.
    2. Az Úr Jézus nem olyan életet élt, amelyben megpróbált szellemi, szent és győzelmes lenni; Ő olyan életet élt, amely teljesen Isten újtestamentumi ökonómiája szerint és teljesen Isten újtestamentumi ökonómiájáért volt.
    3. A négy Evangéliumban látjuk Jézust, aki egy Isten-ember életét élte, a Cselekedetek könyvében pedig látjuk a tanítványokat, akik szintén ilyen életet éltek.
    4. Krisztus a szenvedés életét élte, szenvedő életet élt; most mi az Ő partnerei vagyunk, akik egy ugyanilyen életet élünk; amikor szenvedünk Krisztusért, a szenvedéseinket Isten Krisztus szenvedéseiként számítja – Héb 3,14.
    5. Meg kell tagadnunk magunkat, Krisztus halálához kell hasonlalnunk, és fel kell nagyítanunk Őt az Ő Szellemének bőséges ellátmánya által – Mt 16,24; Fil 3,10; 1,19-21a.
    6. Az a Személy, aki egy Isten-ember életét élte, most a Szellem, aki bennünk és rajtunk keresztül él; el kell vetnünk az önművelést és a természeti emberünk felépítését, és ezen a Személyen kívül semmi másnak nem szabad megengednünk, hogy megtöltsön és elfoglaljon minket azért, hogy élhessük Őt és kifejezhessük Őt személyesen és testületileg a gyülekezetben, ami az Ő Teste – Ef 3,16-19; 1,22-23.

IV. Hívókként Krisztusban Isten királyságában élünk – Róm 14,17:

- A. Isten királysága nem más, mint Isten Maga – Márk 1,15; Mt 6,33.
- B. Isten királysága Isten Krisztusban, aki az isteni élet összessége annak összes tevékenységével együtt – Jn 11,25; 10,10b; 14,6.
- C. Isten királysága az isteni élet tartománya ahhoz, hogy ez az élet haladjon, munkálkodjon, uralkodjon és kormányozzon, hogy az élet megvalósíthassa a célját.
- D. Isten királysága egy alkatilag Isten életével felépült organizmus mint az élet tartománya az Ő uralkodásához, amelyben Ő az élete által uralkodik, és kifejezi Magát mint az Isteni Háromságot az isteni életben – 15,1-8. 16. 26.
- E. Isten királysága egy tartomány, nemcsak az isteni uralomé, hanem az isteni fajé is, amelyben az összes isteni dolog van – 3,3. 5-6; 18,36:
  - 1. A János 3-ban Isten királysága inkább Isten fajára utal, mint Isten uralkodására.
  - 2. Isten emberré vált, hogy belépjen az emberi fajba, és az ember Istenné válik életben és természetben, de az Istenségben nem, hogy belépjen az isteni faj tartományába – 1,1. 12-14; Róm 8,3; 1,3-4.
  - 3. Ahhoz, hogy belépjünk az isteni faj tartományába, Istentől kell születnünk, hogy miénk legyen az isteni élet és az isteni természet – Jn 1,12-13; 3,3. 5-6. 15; 2Pt 1,4:
    - a. Isten az embert nem az ember neme szerint teremtette, hanem az Ő képére és hasonlatosságára, hogy Isten neme, Isten faja, legyen – 1Móz 1,26.
    - b. A hívők – akik újjászületés által Istentől születtek, hogy az Ő gyermekei legyenek az Ő életében és természetében, de az Istenségben nem – inkább Isten neme, mint Ádám volt – Jn 1,12-13:
      - (1) Ádám csak a külső megjelenéssel rendelkezett az isteni élet belső valósága nélkül.
      - (2) Mi, a hívők Krisztusban és Isten gyermekei, rendelkezünk az isteni élet valóságával, valamint átförmálódunk és áthasonulunk az Úr képére az egész lényünkben – 2Kor 3,18; Róm 12,2; 8,29.
      - (3) A második születésünk, az újjászületésünk, azt okozta, hogy beléptünk Isten királyságába, és így Isten fajává váltunk – Jn 3,3. 5-6.
      - (4) Újjászülettünk, hogy isteni nem legyünk; Isten fiaiként Isten neme, Isten faja vagyunk – Róm 8,19; Hébr 2,10.
      - (5) Isten összes gyermeke az isteni faj isteni tartományában van – Jn 1,12-13; 3,3. 5.
      - (6) A hívők Isten-emberek az isteni fajban, vagyis Isten királyságában – 1Jn 3,1a; Jn 3,5.
- F. Mi Isten királyságában mint az isteni élet tartományában élünk az élet érzete által – Róm 8,6.
- G. A gyülekezetben Isten királyságában élünk ma; a Róma 14,17 erős bizonyíték arra, hogy a mai gyülekezeti élet a királyság.
- H. Amikor gyakoroljuk azt a részünket, ami az új teremtés – Krisztus Maga mint Isten királyságának eleme –, akkor Isten királyságában élünk.
  - I. A győztesek meg fogják örökölni Krisztusnak és Istennek a királyságát, hogy beléphessenek a mennyek királyságának megnyilvánulásába – 2Tim 4,18.

V. János evangéliumában sok szempontját látjuk annak, hogy a hívők az isteni faj tartományában élnek – 1,16; 15,4a. 9. 11; 4,23-24; 14,2. 20. 23; 17,22-24:

- A. „Mindnyájan az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre” – 1,16.
- B. „Az a víz, amelyet Én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz őbenne” – 4,14b.
- C. „Az is, aki engem eszik, él Én általam” – 6,57b.

- D. „Aki Nékem szolgál, Engem kövessen; és ahol Én vagyok, ott lesz az Én szolgám is: és aki Nékem szolgál, megbecsüli azt az Atya” – 12,26.
- E. „Az Én Atyámnak házában sok lakóhely van [...] Elmegyek, hogy helyet készítssek néktek” – 14,2.
- F. „Azon a napon megtudjátok majd ti, hogy Én az Én Atyámban vagyok, és ti Énbennem, és Én tibennetek” – 20. vers.
- G. „Ha valaki szeret Engem, megtartja az Én beszédemet: és az Én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk” – 23. vers.
- H. „Maradjatok Énbennem és Én is tibennetek” – 15,4a.
- I. „Ha Énbennem maradtok, és az Én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek” – 7. vers.
- J. „Amiképpen az Atya szeretett Engem, Én is úgy szerettelek titeket: maradjatok meg ebben az Én szeretetemben” – 9. vers.
- K. „Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az Én örömem, és a ti örömetek beteljék” – 11. vers.
- L. „Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen Énbennem”; „az Én békességemet adom néktek” – 16,33a; 14,27b.
- M. „Szent Atyám, tartsd meg őket a Te nevedben, akiket Nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint Mi” – 17,11b.
- N. „Én azt a dicsőséget, amelyet Nékem adtál, őnékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen Mi egyek vagyunk” – 22. vers.
- O. „Én őbennük, és Te Énbennem: hogy tökéletesen egyé legyenek” – 23a. vers.
- P. „Atyám, akiket Nékem adtál, akarom, hogy ahol Én vagyok, azok is Énvelem legyenek; hogy megláthassák az Én dicsőségemet” – 24a. vers.

Ötödik üzenet

Az apostoli szolgálat együttműködésben Krisztus mennyei szolgálatával Isten gyülekezetének mint az Ő nyájának pásztorolásához Krisztus Teste felépítéséért és egy új újjáéledésért

Igeolvasmány: Jn 10,11. 16; 21,15-17;
1Pt 2,25; 5,4; Héb 13,20; Jel 1,13; 2,1. 7

- I. **A 22–24. zsoltár a zsoltárok egy csoportja, amelyek felfedik Krisztust az Ő megfeszítésétől a pásztorolásán át a királyi mivoltáig az eljövendő korban:**
  - A. A 23. zsoltár, amely Krisztusról mint a Pásztorról szól az Ő feltámadásában és mennybemenetelében, a híd Krisztusnak a 22. zsoltárban feltámuló megváltó halála és gyülekezetet létrehozó feltámadása, valamint Krisztusnak a 24. zsoltárban feltámuló, a Királyként történő visszajövetele között, aki újra el fogja nyerni az egész földet a gyülekezet mint az Ő Teste révén.
  - B. Az Ő mennyei szolgálatában Krisztus pásztorolja az embereket, és nekünk együtt kell működnünk Vele úgy, hogy pásztoroljuk az embereket; ha ezt a közösséget befogadjuk, lesz egy nagy újjáéledés a földön az Úr visszahozásához.
- II. **A János 21. felfedi az apostoli szolgálatot, amely együttműködésben van Krisztus mennyei szolgálatával; ez János evangéliumának a befejezése és kiteljesedése:**
  - A. János evangéliumának huszonegy fejezete van, de igazából a 20. fejezettel véget ér.
  - B. Az egész könyv Krisztus földi szolgálatával foglalkozik, kezdve azzal, hogy testet öltött mint Isten Igéje, hogy a hústestben lévő emberré legyen (1,14), és befejezve azzal, hogy feltámadt mint az utolsó Ádám, hogy a megelevenítő Szellemmé legyen (20,22); így a 21. fejezetnek egy függeléknél kell lennie.
  - C. Habár helyes ezt mondani, pontosabb azt mondani, hogy a János 21. fejezete János evangéliumának a befejezése és kiteljesedése; János egész evangéliumát kiteljesíti annak megmutatása által, hogy Krisztus mennyei szolgálata és az apostolok szolgálata a földön együttműködik Isten ökonómiája véghezviteléhez.
- III. **A János 10,10-11 igében és a 16. versben az Úr felfedte a tanítványoknak, hogy Ő volt a jó Pásztor, aki azért jött, hogy a juhoknak élete lehessen bőségesen, és azt, hogy Neki voltak más juhok (a pogányok), akiket Neki vezetnie kellett, hogy egyesítse őket velük (a zsidó hívőkkel), és így egy nyáj (egy gyülekezet) legyenek egy Pásztor alatt:**
  - A. Az Úr pásztoroló munkája először a földi szolgálata során valósult meg – Mt 9,36; vö. 10,1-6.
  - B. Az Úr pásztoroló munkája másodszor az Ő mennyei szolgálata során történik (1Pt 5,4), hogy gondoskodjon Isten gyülekezetéről, az Ő Testét eredményezve.
- IV. **Az Úr megbízta Pétert, hogy legeltesse az Ő bárányait és pásztorolja az Ő juhait:**
  - A. Amikor az Úr a tanítványaival maradt a feltámadása után és a mennybemenetele előtt, az egyik megjelenése során, megbízta Pétert, hogy legeltesse az Ő bárányait és pásztorolja az Ő juhait az Ő távollétében, miközben Ő a mennyekben van – Jn 21,15-17.
  - B. Ez nem más, mint egybeolvasztani az apostoli szolgálatot Krisztus mennyei szolgálatával, és így gondoskodni Isten nyájáról, amely a Krisztus Testét eredményező gyülekezetet jelenti.
  - C. Később, a Cselekedetek könyvében, Péter azt mondta, „Mi állhatatosan folytatni fogjuk az imádságban és az ige szolgálatában” (6,4 [angol ford. alapján]); ez nem más, mint együttműködni Krisztus mennyei szolgálatával, amelyben Ő közbenjár (Héb 7,25), és Istent szolgálja az Ő népébe (8,2).
  - D. Péterre olyan nagy hatást gyakorolt ez a megbízatás az Úrtól, hogy az első Levelében azt mondja a hívőknek, hogy olyanok voltak, mint tévelygő juhok, de most visszatértek a lelkeik Pásztorához és Felvigyázójához – 1Pt 2,25:

1. Krisztus bennünk lakozik, hogy az életünk és mindenünk legyen, de Ő szintén felvigyázza, megfigyeli, a belső lényünk állapotát és helyzetét.
  2. Ő úgy pásztorol minket, hogy gondoskodik a belső lényünk jólétéről, és felügyeletet gyakorol a lelkünk, az igazi személyünk, állapota felett – vö. Héb 13,17.
- E. Péter buzdítja az elöljárókat, hogy pásztorolják Isten köztük lévő nyáját, hogy amikor megjelenik a Főpásztor, akkor ők, a hű elöljárók, majd megkapják a dicsőség hervadhatatlan koronáját – 1Pt 5,1-4.
- F. Péter szava azt mutatja, hogy Krisztus mennyei szolgálata elsősorban azt jelenti, hogy pásztorolja Isten gyülekezetét mint az Ő nyáját, amely az Ő Testét eredményezi.

V. Pál apostol következő szavai is megmutatják az apostoli szolgálat egybeolvadását Krisztus mennyei szolgálatával az Isten nyájáról való gondoskodáshoz:

- A. A Cselekedetek 20,28-ban Pál ezt mondta az efézusbeli elöljáróknak: „Viseljetek gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett [vagy vásárolt].”
- B. Pál azt mondta, „Én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak” (29. vers); az apostol nem törődött a saját életével (24. vers), de nagyon aggódott a gyülekezet jövőjéért, amely kincs volt neki és Istennek.
- C. Pál azt mondja a Héberék 13,20-ban, hogy Isten „kihozta a halálból a juhoknak nagy Pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust”:
1. Az örökkévaló szövetség az új testamentum szövetsége egy nyáj elnyeréséhez, amely nyáj a Testet eredményező és az Új Jeruzsálemet kiteljesítő gyülekezet; Isten örökkévaló szövetségének célja az Új Jeruzsálem kiteljesítése pásztorolás által.
  2. Isten feltámasztotta az Urunkat a halálból, hogy a nagy Pásztor legyen, és így kiteljesítse az Új Jeruzsálemet Isten örökkévaló szövetsége szerint.

VI. A Krisztus mennyei szolgálatával egybeolvadt apostoli szolgálat fő szándéka és célja Krisztus Testének felépítése, amely ki fogja teljesíteni az Új Jeruzsálemet Isten örökkévaló ökonómiája megvalósításáért – vö. Ef 3,2. 8-9; 1Pt 5,10.

VII. Isten nyája pásztorolásának ügyére, amely Isten örökkévaló ökonómiája fő célját és végső kiteljesedését szolgálja, még az Énekek énekében is van utalás:

- A. „Mondd meg nékem, te, akit az én lelkem szeret, hol legeltetsz [megelégítésre], hol delectetsz délben [pihenésre]?” – 1,7a.
- B. „Jöjj ki a nyájnak nyomdokain, és őrizd a te kecskéidet a pásztoroknak sátorai körül” – 8b. vers.
- C. „Az én szerelmesem enyém, és én az övé, aki a liliumok [Krisztus keresői, akik egyszerű szívvel, Istenben bízó életet élnek] közt legeltet” – 2,16.
- D. „Én az én szerelmesemé vagyok, és az én szerelmesem enyém, aki a liliumok közt legeltet” – 6,3.

VIII. A hívőket pásztorolni rendkívüli fontosságú az életben való növekedésükhöz; a pásztoroló utat kell járnunk az evangélium hirdetéséhez és a gyülekezet újjáélesztéséhez:

- A. Imádkoznunk kéne, „Uram, újjá akarok éledni; mától pásztor akarok lenni; menni akarok, hogy etessem az embereket, pásztoroljam az embereket, és egybegyűjtsem az embereket egy nyájba.”
- B. A János 10. és 21. fejezetében az Úr három szót használt a pásztorolással kapcsolatban: *legeltet*, *pásztorol* és *nyáj* (10,16; 21,15-16); a *nyáj* szót [angolul] igeként is használhatjuk [egybegyűjt egy nyájba].
- C. Az összes gyülekezetnek meg kell tanulnia, hogyan gyűljenek egybe egy nyájba, hogy egybeszerkesztődhessenek; az elöljáróknak és munkatársaknak élen kéne járniuk ennek gyakorlásában.

IX. Az arany mécstartó organikus fenntartása nem más, mint Krisztus mennyei szolgálata a gyülekezetek gondozásához az Ő emberségében és a gyülekezetek táplálásához az Ő istenségében, hogy így létrehozza a győzteseket az Ő organikus pásztorolása révén – Jel 1,13; 2,7; Jn 10,11. 14; 1Pt 2,25; 5,4; Héb 13,20:

A. Az ember Fia az Ő emberségében van, az aranyöv az Ő istenségét jelképezi, és a mell a szeretet jele:

1. Krisztus a derekánál volt körülövezve, megerősítve az isteni munkához (2Móz 28,4; Dán 10,5) a gyülekezetek létrehozására, de most a mellénél van körülövezve, és törődik a gyülekezetekkel, amelyeket a szeretete által hozott létre (Jel 1,13).
2. Az aranyöv Krisztus istenségét jelképezi mint az Ő isteni energiáját, a mell pedig azt jelképezi, hogy ez az arany energia az Ő szeretete által és az Ő szeretetével van gyakorolva és ösztönözve a gyülekezetek táplálásához.

B. Krisztus gondoskodik a gyülekezetekről az emberségében mint az ember Fia, hogy gondozza őket – 13a. vers:

1. Rendbe teszi a mécstartók mécseit, hogy helyénvalóvá tegye őket – gondoz minket, hogy boldogok, kellemesek és kényelmesek legyünk – 2Móz 30,7; vö. Zsolt 42,5. 11:
  - a. Az Úr jelenléte gyengédség és melegség légkörét nyújtja, hogy gondozza a lényünket, nyugalmat, vigaszt, gyógyulást, tisztítást és bátorítást adva nekünk.
  - b. Élvezhetjük az Úr jelenlétének gondozó légkörét a gyülekezetben, hogy részesüljünk az élet tápláló ellátmányából – Ef 5,29; vö. 1Tim 4,6; Ef 4,11.
2. Lenyese a mécstartók mécseinek kanócait – minden negatív dolgot levág, ami akadályozza a ragyogásunkat – 2Móz 25,38:
  - a. A kanóc elszenesedett része azokat a dolgokat jelképezi, amelyek nem felelnek meg Isten céljának, és amelyeket le kell vágni, mint például a hústestünket, a természeti emberünket, az énünket és a régi teremtésünket.
  - b. Lenyese a gyülekezetek közötti összes különbséget (a rossz cselekedeteket, hiányosságokat, elégtelenségeket és hibákat), hogy ők az esszenciájukban, megjelenésükben és kifejeződésükben ugyanolyanok lehessenek – vö. 1Kor 1,10; 2Kor 12,18; Fil 2,2.

C. Krisztus gondoskodik a gyülekezetekről az istenségében az isteni szeretetével, amit az aranyöv jelképez a mellén, hogy táplálja a gyülekezeteket – Jel 1,13b:

1. Önmagával táplál minket mint a mindent tartalmazó Krisztussal az Ő három szakaszból álló teljes szolgálatában, hogy növekedhessünk és érthessünk az isteni életben az Ő győzteséivé az Ő örökkévaló ökonómiája elvégzéséhez.
2. Mint a járó Krisztus Ő minden egyes gyülekezet állapotát megismeri, és mint a beszéző Szellem Ő nyese és megtölti a mécstartókat friss olajjal, a Szellem ellátmányával – 2,1. 7; vö. 2Móz 27,20-21; Zak 4,6. 11-14.
3. Ahhoz, hogy részt vegyünk az Ő haladásában, és élvezzük a gondoskodását, a gyülekezetekben kell lennünk.

X. Krisztus csodálatos pásztoroló munkája révén élvezni fogjuk Őt mint az áldásainkat ma és az örökkévalóságig egyaránt – Ésa 49,10; Jel 7,9-17; Jn 6,35; 4,13-14; Zsolt 36,7-9; 91,1; Ésa 12,1-6; Jel 22,1.

Hatodik üzenet

Pásztorolni Isten szerint

Igeolvasmány: Jn 21,15-17; Csel 20,28; 1Pt 5,2. 4; Ef 4,16

- I. **Az Úr helyreállító munkájában ma ott van a sürgős szükség a pásztorlásra.**
- II. **A pásztorlás a nyájról való mindent magába foglaló, gyengéd gondoskodást jelent – Jn 21,15-17; Csel 20,28:**
  - A. A pásztorlás a juhok minden szükségéről való gondoskodásra utal.
  - B. Az összes juhok jó ellátásra és jó gondozásra van szüksége.
- III. **Krisztus a jó Pásztor, a nagy Pásztor, a Főpásztor és a lelkeink Pásztora – Jn 10,9-17; Héb 13,20-21; 1Pt 5,4; 2,25:**
  - A. A jó Pásztorként az Úr Jézus azért jött, hogy életünk legyen, és bőven legyen az – Jn 10,10-11:
    1. A lelki életét, az emberi életét, adta, és így elvégezte a megváltást a juhaiért, hogy ők osztozhassanak az Ő zoe életében, az isteni életében – 11. 15. 17. vers.
    2. Ő kivezeti a juhait az akolból Önmagába mint a legelőre, az etetőhelyre, ahol ők szabadon ehetnek Őbelőle, és táplálásban részesülhetnek Őáltala – 9. vers.
    3. Az Úr a zsidó és a pogány hívőket egyetlen nyájá (a gyülekezetté, Krisztus Testévé) alakította, amely az Ő pásztorolása alatt áll – 16. vers.
  - B. Isten feltámasztotta a halálból „a juhoknak nagy Pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunkat Jézust” – Héb 13,20:
    1. Az örökkévaló szövetség célja az Új Jeruzsálem kiteljesítése pásztorlás által.
    2. Az örökkévaló szövetség az új testamentum szövetségét jelenti egy nyáj elnyeréséhez; ez a nyáj a gyülekezet, ami Krisztus Testét eredményezi, és az Új Jeruzsálemben teljeseedik ki.
  - C. A Főpásztorként Krisztus a nyáját a gyülekezetek előljáróin keresztül pásztorolja – 1Pt 5,4:
    1. Az előljárók pásztoroló munkája nélkül a gyülekezet nem épülhet fel.
    2. Az előljárók pásztoroló munkájának azt kéne jelentenie, hogy Krisztus pásztorol rajtuk keresztül.
  - D. A lelkeink Pásztoraként a pneumatikus Krisztus felügyeli a belső állapotunkat, gondoskodva a belső lényünk helyzetéről – 2,25:
    1. Úgy pásztorol minket, hogy gondoskodik a lelkünk jólétéről, és a felügyeletét gyakorolja a belső lényünk állapota felett.
    2. Mivel a lelkünk nagyon bonyolult, szükségünk van arra, hogy Krisztus, aki a megelevenítő Szellem a szellemünkben, pásztoroljon minket a lelkünkben, gondját viselje az értelmünknek, érzelmünknek és akaratunknak, valamint törődjön a problémáinkkal, szükségünkkel és sebesüléseinkkel.
- IV. **Ahhoz, hogy Isten szerint pásztoroljunk, egyé kell válnunk Istennel, alkatilag fel kell épülnünk Istennel, élnünk kell Istent, ki kell fejeznünk Istent, képviselnünk kell Istent, és szolgálnunk kell Istennel:**
  - A. Az Isten szerinti pásztorlás megköveteli, hogy egyek legyünk Istennel, és alkatilag felépüljünk Vele – Jn 14,20; 1Kor 6,17; Ef 3,17; Kol 3,10-11.
  - B. Csak azok, akik Istent élik, tudnak Isten szerint pásztorolni – Fil 1,21a:
  - C. Isten örökkévaló célja Önmagát az életünként belénk munkálni, hogy kifejezhessük Őt – 1Móz 1,26; Ef 1,11; 3,11; 2Tim 1,9.
  - D. Mint azoknak, akik Isten szerint pásztorolnak, képviselnünk kell Istent, és az ügyvivő Istenként kell működnünk – 2Kor 1,3-4. 12. 15-16; 2,10; 10,11; 11,2.

E. Amikor Isten szerint pásztoralunk, akkor az azt jelenti, hogy Istennel szolgálunk másoknak:

1. Az, hogy mennyire szolgálhatunk Istennel másoknak, attól függ, hogy a lényünket megtörte-e Isten az élet kiáramlásához – 4,10-12. 16; Héb 4,12.
2. Ha Istennel akarunk szolgálni egymásnak, akkor a kegyelem, az igazság, a szellem és az élet beszédeit kell szólnunk, a lényünkbe bemunkálódott, folyamatokon átment Istennel szolgálva – Ef 3,16-17; 4,25. 29; Jn 6,63.

V. Péter felszólította az elöljárókat, hogy pásztoralják Isten nyáját Isten szerint – 1Pt 5,2 [angol ford. alapján]:

- A. *Isten szerint* azt jelenti, hogy Istent kell élnünk.
- B. Amikor egyek vagyunk Istennel, Istenné válunk, és Isten vagyunk abban, hogy másokat pásztoralunk.
- C. Isten szerint pásztoralni azt jelenti, hogy Isten természete, vágya, útja és dicsősége szerint pásztoralunk, nem pedig a mi preferenciánk, érdekünk, célunk és hajlamunk szerint.
- D. Isten szerint pásztoralni azt jelenti, hogy aszerint pásztoralunk, ami Isten az Ő tulajdonságaiban.
- E. Ahhoz, hogy Isten szerint pásztoraljunk, Istenné kell válnunk életben, természetben, kifejeződésben és funkcióban:
  1. Csordultig meg kell telnünk az isteni étellel, a kútfőként, a forrásként és a folyóként élvezve a Háromegy Istent, hogy az isteni élet összességévé váljunk, sőt, magává az isteni étellel váljunk – Jn 4,14; Kol 3,4.
  2. Istenné kell válnunk az Ő tulajdonságaiban: a szeretetében, a világosságában, az igazságosságában és a szentségében.
  3. Krisztus reprodukciójának, Isten kifejeződésének, kell lennünk, hogy a pásztoraló munkánkban Istent fejezzük ki, ne pedig az ént a hajlamával és a sajátosságaival.
  4. Istenné kell válnunk az Ő pásztoraló funkciójában, amellyel Isten nyáját pásztoralja aszerint, ami Ő, és az Ő ökonómiájában lévő célja szerint.

VI. A pásztoralás, amely felépíti Krisztus Testét, kölcsönös pásztoralás – 1Kor 12,23-26:

- A. Mindannyiunknak Krisztus organikus pásztoralása alatt kell állnunk, és egynek kell lennünk Ővele, hogy pásztoraljunk másokat – Jn 21,15-17.
- B. Az összes hívőnek, tekintet nélkül az életben való növekedésükre, szüksége van pásztoralásra.
- C. Mindannyiunknak vannak hibáink és hiányosságaink, és szükségünk van másokra, hogy pásztoraljanak minket.
- D. Juhok is és pásztorok is vagyunk – pásztoralunk és pásztoralásban részesülünk kölcsönösségben.
- E. Ennek a kölcsönös pásztoralásnak a révén a Test felépíti magát szeretetben – Ef 4,16.